

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3147/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Bigrom d.o.o. za građevinarstvo o trgovinu u stečaju, Gospić, Kuklić 65, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri, odvjetnici u Rijeci, N. Tesle 9, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, Radnička cesta 80, radi koncesije, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: Us I-1102/2022-8 od 23. kolovoza 2023. koja je ispravljena rješenjem poslovni broj Us I-1102/2022-10 od 19. rujna 2023., na sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: Us I-1102/2022-8 od 23. kolovoza 2023. koja je ispravljena rješenjem poslovni broj: Us I-1102/2022 od 19. rujna 2023.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: Us I-1102/2022-8 od 23. kolovoza 2023. koja je ispravljena rješenjem poslovni broj Us I-1102/2022-10 od 19. rujna 2023. odbijen je zahtjev tužitelja za poništenje rješenja (točka I. izreke), odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke) dok je rješenjem Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: Us I-1102/2022-8 od 23. kolovoza 2023. određen odgovorni učinak tužbe i odgođeno je izvršenje rješenja Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja KLASA: UP/I-310-01/22-03/48, URBROJ: 517-06-02-02-01-22-2 od 7. rujna 2022. do pravomoćnosti odluke u ovom upravnom sporu.

1.1. Rješenjem tuženika KLASA: UP/I-310-01/22-03/48, URBROJ: 517-06-02-02-01-22-2 od 7. rujna 2022. u toč. 1. ukida se rješenje tuženika KLASA: UP/I-310-01/21-03/07, URBROJ: 517-06-02-21-1 od 13. siječnja 2021., kojim je utvrđeno da je trgovačko društvo Bigrom d.o.o. u stečaju, Gospić pravni slijednik trgovačkog društva Bigrom d.o.o., Gospić. U toč. 2. izreke ukida se rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja građevnog pijeska i šljunka "Papuča", Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja KLASA: UP/I-310-01/21-03/125, URBROJ: 517-06-02-02-01-21-1 od 8. lipnja 2021. U toč. 3. utvrđuje se da prestaje važiti Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča"

KLASA: UP/I-310-01/16-01/01, URBROJ: 2125-01-01/1-03/1-17-17 od 18. siječnja 2017., sklopljen između Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Gospić i trgovačkog društva Bigrom d.o.o. Gospić, na rok do 31. prosinca 2031. U toč. 4. određuje se Republika Hrvatska kao nositelj eksploatacijskog polja građevnog pijeska i šljunka "Papuča". U toč. 5. određuje se trgovačko društvo Bigrom d.o.o. u stečaju, Gospić kao ovlaštenik eksploatacijskog polja građevnog pijeska i šljunka "Papuča" do provedbi radnji određenih toč. 7. izreke rješenja. U toč. 6. utvrđuje se da se eksploatacijsko polje građevnog pijeska i šljunka "Papuča" nalazi na području Grada Gospića u Ličko-senjskoj županiji, uz pobližu specifikaciju kako je navedeno u rješenju. U toč. 7. utvrđuje se da je trgovačko društvo Bigrom d.o.o. u stečaju, Gospić dužno sukladno odredbama čl. 69. st. 2. Zakona o rudarstvu, u roku od 180 dana od dana donošenja rješenja na eksploatacijskom polju građevnog pijeska i šljunka "Papuča" provesti sanaciju terena na kojem su izvođeni rudarski radovi te provesti sve mjere osiguranja radi sprečavanja nastanka opasnosti za ljude, imovinu, prirodu i okoliš te o tome izvijestiti Državni inspektorat i Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja. U toč. 8. određeno je da se danom donošenja rješenja utvrđuje prestanak važenja Odluke o davanju koncesije za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča", Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Gospić KLASA: UP/I-310-01/16-01/01, URBROJ: 2125-01-03/1-16-11 od 6. srpnja 2016.

2. Protiv prvostupanjske presude žalbu je izjavio tužitelj zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i pobijano rješenje tuženika te potražuje troškove upravnog spora.

2.1. U žalbi, u bitnom navodi da je prvostupanjski sud propustio utvrditi da je tužitelj u cijelosti postupio sukladno mišljenju Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine KLASA: 940-06/17-04/07, URBROJ: 531-09-02-05/02-21-29 od 21. prosinca 2021. kada je dostavio izvadak o stanju i prometu po računu iz kojeg je razvidno kako tužitelj kao stečajni dužnik ima dovoljno financijskih sredstava da plati peti i šesti obrok po Ugovoru o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske KLASA: 940-06/17-04/07, URBROJ: 536-05-01-03/04-17-01 od 11. siječnja 2017. te da je tuženik pogrešno primijenio pravni propis na temelju kojeg se rješava ova upravna stvar. Naime, tuženik je kao javnopravno upravno tijelo znao i trebao znati kako pravilno primijeniti pravni propis na temelju kojeg se rješava ova upravna stvar, odnosno kako Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine ne bi smjelo i nema zakonske ovlasti jednostrano raskinuti Ugovor o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske, Klasa: 940-06/17-04/07, Ubroj: 536-05-01-03/04-17-01 od 11. siječnja 2017. Nadalje, pitanje donošenja spornog rješenja koje se temelji na raskidu upravnog ugovora (Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu RH) ni na koji način nije razjašnjeno u obrazloženju pobijane presude. Smatra da je nadležno Ministarstvo prvenstveno trebalo donijeti rješenje kojim se utvrđuje raskid Ugovora o pravu služnosti, te bi tužitelj imao pravo žalbe na isto, a tek onda rješenje koje se u ovom postupku pobija.

3. Tuženik je odgovorio na žalbu tužitelja. Smatra da je pobijana presuda donesena u skladu s pozitivnim zakonskim propisima kojima je predmetna materija uređena te smatra žalbene navode neosnovanima. Predlaže odbiti žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući pobijanu prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno članku 73. stavak 1. Zakona

o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., – dalje u tekstu ZUS) ovaj Sud nalazi da prvostupanjski sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev.

6. Prema ocjeni ovog Suda nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka, jer je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe ZUS-a. Naime, bitna povreda pravila sudskog postupka postoji kada upravni sud u tijeku spora ne primijeni ili nepravilno primijeni odredbe ZUS-a, a to utječe na donošenje zakonite i pravilne presude (članak 66. stavak 2. ZUS-a), a u konkretnom slučaju sud nije postupao na način koji bi utjecao na donošenje pravilne i zakonite odluke.

6.1. Nadalje, tužitelj neosnovano (sadržajno) prigovara i povredi ustavnih i konvencijskih prava, jer je prvostupanjski sud svoju odluku donio u razumnom roku, poštujući načela i procesna pravila upravnog spora te se uz to očitovao i na sve pravno relevantne tužbene navode. Isto tako treba reći da je načelo materijalne istine (na koje se poziva u žalbi) važno jer je utvrđenje pravog stanja stvari uvjet za ostvarenje načela zakonitosti i donošenja zakonite odluke. Dakle, načelo utvrđivanja materijalne istine je pretpostavka ostvarenju načela zakonitosti, jer ukoliko se u postupku cjelovito i točno ne utvrdi činjenično stanje, zakon neće moći biti valjano primijenjen. Međutim, suprotno mišljenju žalitelja, ne trebaju se utvrđivati sve činjenice koje imaju veze sa konkretnim predmetom, već ovo načelo pretpostavlja (a posebno u vezi s načelom efikasnosti) utvrđivanje isključivo pravno relevantnih činjenica, a što je u konkretnom slučaju i utvrđeno (je li Ugovor o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske od 18. siječnja 2017. raskinut).

7. Žalbeni se razlozi sadržajno u bitnome svode na pogrešnu primjenu materijalnog prava.

8. Iz spisa predmeta proizlazi :

- da je BIGROM d.o.o. Odlukom o davanju koncesije za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča", Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Gospić KLASA: UP/I-310-01/16-01/01, URBROJ: 2125-01-03/1-16-11 od 6. srpnja 2017. dana koncesija za eksploataciju mineralne sirovine građevinskog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "PAPUČA" na rok do 31. prosinca 2031.;
- da je BIGROM d.o.o. sklopio s Uredom državne uprave u Ličko –senjskoj županiji Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča", KLASA: UP/I -310-01/16-01/01, URBROJ 2125-01-01-03/1-17-17 od 18. siječnja 2017. na rok do 31. prosinca 2031.;
- da je između Republike Hrvatske i BIGROM d.o.o. zaključen Ugovor o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske broj 805/2017 od 18. siječnja 2017.;
- da je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja po službenoj dužnosti, a nakon što je Trgovački sud u Rijeci rješenjem poslovni broj St-275/2020 od 17. prosinca 2020. otvorio stečajni postupak nad BIGROM d.o.o., na temelju odredbe članka 21. Zakona o rudarstvu ("Narodne novine " broj 56/13 i 98/19) donio rješenje od 13. siječnja 2021. kojim utvrđuje da je trgovačko društvo BIGROM u stečaju Gospić pravni slijednik trgovačkog društva BIGROM d.o.o. u Gospiću; te da se tužitelj određuje kao nositelj i ovlaštenik eksploatacijskoga polja građevnog pijeska i šljunka "Papuča" sa svim pravima i obvezama iz Zakona o rudarstvu time da je dužan do 30. studenog 2021. dostaviti dokaznice radi ostvarivanja prava odnosno sklapanja ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina;

- da je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja utvrdilo da tužitelj ne udovoljava uvjetima i rokovima iz rješenje od 13. siječnja 2021. te da nisu ispunjeni uvjeti za sklapanje ugovora o koncesiji za eksploataciju građevinskog pijeska i šljunka te je donijelo rješenje od 28. ožujka 2022. kojim je ukinulo rješenje od 13. siječnja 2017. kao i rješenje od 8. lipnja 2021. doneseno u skladu s člankom 13. rješenja od 13. siječnja 2021.;

- da je presudom Upravnog suda u Rijeci poslovni broj Us I-621/2022 poništeno rješenje Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja od 28. ožujka 2022.

- da je trgovačko društvo Hrvatske šume d.o.o. dopisom od 22. prosinca 2021. obavijestilo Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja da ne mogu donositi konačnu odluku o Ugovoru o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu od 11. siječnja 2017. jer nisu ugovorna strana tog ugovora ali da se ne protive eventualnom prijenosu Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu od 11. siječnja 2017. na trgovačko društvo BIGROM d.o.o., ovdje tužitelja, jer im je u interesu naplata iznosa od 2.916.727,72 kune.

9. Odredbom članka 21. Zakona o rudarstvu propisano je

(1) U slučaju kad fizička osoba umre, u njezinu pravnu poziciju stupa njezin zakonski nasljednik pod uvjetom da će obavljati istu djelatnost te da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

(2) U slučaju prestanka postojanja pravne osobe, u njezinu pravnu poziciju stupa njezin pravni sljednik pod uvjetom da obavlja istu djelatnost te da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama. Pod pravnim sljednikom smatraju se pravne osobe nastale statutarnim promjenama sukladno zakonu koji uređuje trgovačka društva.

(3) Na temelju zahtjeva zakonskog nasljednika ili pravnog sljednika nadležno tijelo donijet će posebno rješenje kojim će utvrditi pravnog sljednika na kojeg su prešla prava. Uz zahtjev zakonski nasljednik ili pravni sljednik dužan je priložiti rješenje o nasljeđivanju odnosno izvadak iz odgovarajućeg registra i dokaze iz članaka 14. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka kad je već sklopljen ugovor o koncesiji davatelj koncesije i pravni sljednik sklopit će novi ugovor o koncesiji kojim se ne smije umanjiti kvaliteta i narušiti kontinuitet izvršenja ugovora o koncesiji.

(5) Rješenje iz stavka 3. i ugovor iz stavka 4. ovog članka unose se u registar istražnih prostora ili registar eksploatacijskih polja koje vode tijela nadležna za rudarstvo te u registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije.

10. U ponovljenom postupku Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, a nakon što je utvrdilo da tužitelj ne udovoljava uvjetima i rokovima iz rješenje od 13. siječnja 2021. a od Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, nakon više upita i požurnica, nije dobilo očitovanje na dopis Hrvatskih šuma d.o.o. od 22. prosinca 2021. (o eventualnom prijenosu Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu od 11. siječnja 2017. na trgovačko društvo BIGROM d.o.o., ovdje tužitelja) donosi osporeno rješenje od 7. rujna 2022. kojim ukida rješenje od 13. siječnja 2017. te ukida rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja građevnog pijeska i šljunka "Papuča", Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja KLASA: UP/I-310-01/21-03/125, URBROJ: 517-06-02-02-01-21-1 od 8. lipnja 2021., utvrđuje prestanak važenja Ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča" KLASA: UP/I-310-01/16-01/01, URBROJ: 2125-01-01/1-03/1-17-17 od 18. siječnja 2017., sklopljen između Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Gospić i trgovačkog društva Bigrom d.o.o. Gospić, na rok do 31. prosinca 2031. uz ostala utvrđenja iz točaka 4. do 8.

11. Prvostupanjski sud utvrđuje da kako " (...) tužitelj nije u spis dostavio dokaz da je postupljeno sukladno traženom iz toč. 8.1. rješenja tuženika KLASA: 940-06/17-04/07, URBROJ: 536-05-01-03/04-17-01 od 13. siječnja 2021. (...)", to se rješenje tuženika ima smatrati zakonitim.

12. Iako zaključak prvostupanjskog suda nije pravilan jer je tuženik svoje rješenje temeljio na činjenici da od Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, nakon više upita i požurnica, nije dobio očitovanje na dopis Hrvatskih šuma d.o.o. od 22. prosinca 2021. (o eventualnom prijenosu Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu od 11. siječnja 2017. na trgovačko društvo BIGROM d.o.o., ovdje tužitelja) pa time tužitelj nije dokazao da ne postoje zapreke za ostvarivanje prava iz Zakona o rudarstvu, odnosno da je riješio imovinsko pravne odnose na zemljišnim česticama na kojima bi se konzumirala koncesija za eksploataciju mineralnih sirovina, u okolnostima konkretnog slučaja nije od utjecaja na zakonitost prvostupanjske presude.

13. Naime, vezano za tvrdnje tužitelja da se u konkretnom slučaju radi o upravnom ugovoru (Ugovor o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske) na koji je trebalo primijeniti odredbe Zakona o općem upravnom postupku o raskidu ugovora te odredbe članka 90. stavak 2. Zakona o rudarstvu, treba reći da, suprotno mišljenju tužitelja Ugovor o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske ne predstavlja upravni ugovor.

13.1. Upravni ugovor je ugovor koji sklapaju javnopravno tijelo i stranka o izvršenju prava i obveza utvrđenih u rješenju kojim je riješena upravna stvar, ako je zakonom propisano sklapanje takvog ugovora (članak 150. ZUP-a). Međutim, nije svaki ugovor koji sklapa javnopravno tijelo ujedno i upravni ugovor jer upravni ugovor može biti sklopljen samo radi provedbe rješenja (upravnog akta) kojim je riješena upravna stvar. Pritom se upravnim ugovorom uređuje izvršenje prava i obveza utvrđenih rješenjem. Dakle, bez rješenja (upravnog akta) ne može biti upravnog ugovora dok se upravni ugovor može sklopiti samo ako je sklapanje takvog ugovora propisano zakonom.

13.2. U konkretnom slučaju, Odlukom o davanju koncesije za eksploataciju mineralne sirovine građevnog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "Papuča", Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Gospić KLASA: UP/I-310-01/16-01/01, URBROJ: 2125-01-03/1-16-11 od 6. srpnja 2017. BIGROM d.o.o. je dana koncesija za eksploataciju mineralne sirovine građevinskog pijeska i šljunka na eksploatacijskom polju "PAPUČA" dok je Ugovorom o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske zasnovane služnost kao institut privatnog prava i na koji ugovor se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

13.3. Nadalje, prema odredbama Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske broj 805/2017 od 11. siječnja 2017., BIGROM d.o.o. kao ovlaštenik prava služnosti obvezao se uplatiti naknadu za osnovanu služnost na šumi / šumskom zemljištu u iznosu od 2.898.671,72 kuna, uvećano za PDV u 15 jednakih obroka. Svaka rata iznosi 241.555,98 kuna te dospijeva na naplatu 10. siječnja tekuće kalendarske godine, a kako to proizlazi iz čl. 3. predmetnog Ugovora. Obroci se uplaćuju na račun Hrvatskih šuma d.o.o. Zagreb.

13.4. Kako je Bigrom d.o.o. nesporno kasnio s plaćanjem četvrte rate dospjele 10. siječnja 2020., Ugovor o osnivanju prava služnosti je raskinut prije dospijea slijedeće, pete rate po Ugovoru (10. siječnja 2021.), odnosno prije dospijea i svih preostalih rata. Naime, u konkretnom slučaju ispunjenje u roku predstavlja bitan sastojak Ugovora, a kako to proizlazi iz sadržaja ugovorne odredbe članka 3. stavak 5. Ugovora pa ako dužnik ne ispuní obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu (članak 361. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima - "Narodne novine" broj 35/05,

41/08, 78/15, 21/18; dalje: ZOO). Isto tako treba reći da je raskid tog Ugovora nastupio protekom roka od 90 dana od dospijeca četvrte rate po Ugovoru, dakle, 11. travnja 2021.

14. U pravu je tužitelj kada navodi da ne može utjecati na postupanje Ministarstva te da nepostupanje ne može ići na njegovu štetu, međutim u okolnostima konkretnog slučaja kada je Ugovor o zasnivanju založnog prava šumskog zemljišta u vlasništvu RH neosporno raskinut po sili zakona tada tužitelj, iako je dostavio sve ostale tražene dokaznice, ne udovoljava uvjetima iz rješenja Ministarstva gospodstva i održivog razvoja od 13. siječnja 2021. jer nema riješene imovinsko prave odnose na zemljišnim česticama na kojima bi konzumirao koncesiju za eksploataciju mineralnih sirovina.

15. Kako, tužitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a niti pravilnost primjene postupovnog i mjerodavnog materijalnog prava, to je valjalo na temelju članka 74. stavka 1. ZUS, odlučiti kao u izreci

U Zagrebu, 30. listopada 2024.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Marina Kosović-Marković

Vrijeme potpisivanja:
15-11-2024
10:34:50

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303636
OU=Signature
S=Kosović-Marković
G=Marina
CN=Marina Kosović-Marković

Broj zapisa: **9-3086e-99e20**

Kontrolni broj: **01c49-867fe-2e182**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marina Kosović-Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.